

ਨਿਰਮਲ, ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਜੜਿਆ, ਪਾਦ ਪੀਠੀਕਾ ਵਾਲਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

- (10) ਬਹੁਤੀ ਉਚੀ, ਰਤਨ ਜੜਤ, ਖੰਬੀਆਂ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਅਨੇਕਾਂ ਛੋਟੇ ਬੜੇ ਝੰਡਿਆਂ ਵਾਲੀ ਇੰਦਰ ਧੱਵੱਜਾ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚਲਦੀ ਹੈ।
- (11) ਅਨੇਕਾਂ ਫੁਲਾਂ, ਛਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਅਸ਼ੋਕ ਦਰਖਤ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛਾਂ ਨਾਲ ਢਕਦਾ ਹੈ।
- (12) ਸਰਦੀ ਵਿਚ ਸੂਰਜ 12 ਗੁਣਾਂ ਗਰਮੀ ਨਾਲ ਚਮਕਦਾ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਪਿਛੇ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
- (13) ਜਿਥੇ ਭਗਵਾਨ ਵਿਰਾਜਦੇ ਹਨ ਉਹ ਭੂਮੀ ਟੋਏ ਟਿੱਬਿਆਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- (14) ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਪੁੰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਾਲ ਕੰਡੇ ਪੁੰਡੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਅਪਣੇ ਤਿੱਬੇ ਮੂੰਹ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।
- (15) ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਕਿਪ੍ਯਾ ਨਾਲ ਸਰਦੀ ਵਿਚ ਮੌਸਮ ਗਰਮ ਅਤੇ ਗਰਮੀ ਵਿਦ ਠੰਡੀ ਤੇ ਸੂਹਾਵਨਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- (16) ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਭਗਵਾਨ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ ਉਥੋਂ ਚਹੁੰ ਪਾਸੇ ਯੋਜਨ ਤਕ ਗੰਢੇ ਪਦਾਰਥ ਅਪਣੇ ਆਪ ਢੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਠੰਡੀ ਹਵਾ ਚਲਦੀ ਹੈ।
- (17) ਤੀਰਬੰਕਰ ਦੇ ਚਹੁੰ ਪਾਸੇ ਇਕ ਯੋਜਨ ਸੁਗੰਧਿਤ ਪਾਣੀ ਦੀ ਵਰਖਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਧੂੜ ਦਬ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- (18) ਤੀਰਬੰਕਰ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੰਜ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਫੁਲਾਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਨਾਲ ਸੋਭਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੁਲਾਂ ਦੀਆਂ ਡੰਡੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਉਪਰ ਨੂੰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
- (19) ਤੀਰਬੰਕਰ ਜਿਥੇ ਵਿਰਾਜਦੇ ਹਨ ਉਥੇ ਅਸੂਭ, ਭੈੜਾ, ਰੰਗ, ਰਸ, ਵਰਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
- (20) ਉਸ ਥਾਂ ਤੇ ਚੰਗੇ ਰੰਗ, ਰਸ, ਵਰਨ, ਸਪਰਸ਼ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
- (21) ਤੀਰਬੰਕਰ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਚਹੁੰ ਪਾਸੇ ਇਕ ਯੋਜਨ ਤਕ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- (22) ਤੀਰਬੰਕਰ ਅਰਧ ਮਗਧੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।
- (23) ਇਹ ਉਪਦੇਸ਼, ਮਨੁਖ, ਪਸੂ ਅਤੇ ਦੇਵਤੇ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝ ਮਕਾਵੇ ਹਨ।

- (24) ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਮਨੁਖ, ਪਸੂ ਅਤੇ ਦੇਵਤੇ ਅਪਣੇ ਕੁਦਰਤੀ ਵੈਰ ਨੂੰ ਭੁਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਬਿੱਲੀ, ਕੁੱਤਾ, ਸੇਰ, ਬਕਰੀ, ਚੂਹਾ, ਸੱਪ, ਨਿਊਲਾ ਪ੍ਰਮਾਨ ਨਾਰ ਥੈਨ ਕੇ ਸਭ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ।
- (25) ਤੀਰਬੰਦ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਦੂਸਰੇ ਮਤਾਂ ਦੇ ਪਾਬੰਡੀ ਅਪਣਾ ਹੰਕਾਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ।
- (26) ਤੀਰਬੰਦ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਹੋਰ ਮਤਾਂ ਵਾਲੇ ਅਸਮਰਥ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਝੂਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਕ ਬੁਧੀ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।
- (27) ਚਹੁ ਪਾਸੇ 25 ਯੋਜਨ ਤਕ ਟਿੱਡੀਆਂ ਆਦਿ ਰਾਹੀਂ ਖੇਤਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ ।
- (28) ਮਹਾਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਫੈਲਦੀ ।
- (29) ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਸੌਨਾ ਵਿਚ ਵਿਦਰੋਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ।
- (30) ਨਾਲ ਲਗਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਵੀ ਅਜੇਹੀ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰਦੀ ।
- (31) ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ।
- (32) ਇੱਨੀ ਘੱਟ ਵਾਰਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ ਕਿ ਅਕਾਲ ਪੈ ਜਾਵੇ ।
- (33) ਅਕਾਲ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ।
- (34) ਜਿਥੇ ਭਗਵਾਨ ਪਧਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਥੇ ਮਹਾਮਾਰੀ ਪਰਮ ਚੱਕਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।

ਤੀਰਬੰਦਰਾਂ ਦੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ 35 ਗੁਣ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ—

- (1) ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਵਾਲਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।
- (2) ਇਕ-ਇਕ ਯੋਜਨ ਤਕ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ।
- (3) ਇਸ ਵਿਚ ਓਏ, ਤੂ ਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ।
- (4) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਬੰਦਲਾਂ ਦੀ ਗਰਜ ਦੀ ਤਰਾਂ ਗੰਭੀਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।
- (5) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁੰਜਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਗੁਫਾ ਜਾਂ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚ ਆਵਾਜ਼ ।
- (6) ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਦਨ ਘੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਿਕਨੇ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ।
- (7) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਤੋਂ 62 ਰਾਗ ਅਤੇ 30 ਰਾਗਣੀਆਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ।
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਸਰੋਤੇ ਝੂਮ ਉਠਦੇ ਹਨ ।
- (8) ਤੀਰਬੰਦਰਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਘਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਾਲੀ ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਰਥਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

- (9) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਜੇਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਇਕ ਦੂਸਰੀ
ਨਾਲ ਟਕਰਾਵੇ ।
- (10) ਇਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਬਿਨਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਤੋਂ ਚਲਦਾ ਹੈ ।
- (11) ਤੀਰਬੰਕਰਾਂ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਸਪਸ਼ਟ ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਰਹਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।
- (12) ਇਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੋਸ਼ ਰਹਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।
- (13) ਇਸ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਰੋਤੇ ਇਕ ਮਨ ਹੋ ਕੇ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ।
- (14) ਤੀਰਬੰਕਰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਬਿਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ।
- (15) ਤੀਰਬੰਕਰ ਅਰਥ ਭਰਪੂਰ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਇਧਰ ਉਧਰ ਦੀਆਂ
ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ।
- (16) ਤੀਰਬੰਕਰ ਜੀਵ ਅਜੀਵ ਆਦਿ 9 ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਸਾਰ ਭਰਪੂਰ
ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਕਰਦੇ ਹਨ ।
- (17) ਸੰਸਾਰਿਕ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਕਰਦੇ ਹਨ ।
- (18) ਤੀਰਬੰਕਰਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਬੱਚਾ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ ।
- (19) ਤੀਰਬੰਕਰ ਆਪਣੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਅਪਣੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ
ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ।
- (20) ਤੀਰਬੰਕਰਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੁਧ ਤੇ ਮਿਸਰੀ ਦੀ ਤਰਾਂ ਮਿੱਠੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।
- (21) ਕਿਸੇ ਦੇ ਗੁਪਤ ਭੇਦ ਵੀ ਤੀਰਬੰਕਰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ।
- (22) ਤੀਰਬੰਕਰ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ਾਮਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ । ਪਰ ਸੱਚੇ ਗੁਣਾਂ
ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਜਰੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ।
- (23) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਲੋਕ ਭਲਾਈ ਲਈ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕਲਿਆਣ
ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।
- (24) ਉਹ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਡਿੱਨ ਭਿੱਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ।
- (25) ਉਹ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸੂਧ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ।
- (26) ਉਹ ਨਾ ਹੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਨਾ ਹੀ ਹੌਲੀ । ਸਗੋਂ ਦਰਮਿਆਨੀ
ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ।
- (27) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਲੋਕ ਧੰਨ ਧੰਨ ਕਹਿ ਉਠਦੇ ਹਨ ।
- (28) ਉਹ ਭਾਸ਼ਨ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੁਨਣ ਵਾਲੇ ਦੇ

ਸਾਹਮਣੇ ਇਕ ਤਸਵੀਰ ਜਿਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।

(29) ਧਰਮ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ।

(30) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਾਸ਼ਨ ਵਿਚ ਜੋ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਸੱਕ ਬਿਨਾਂ ਪੁਛੇ ਹੀ ਢੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

(31) ਉਹ ਜੋ ਆਖਦੇ ਹਨ ਸੁਨਣ ਵਾਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਲ ਵਿਚ ਵਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ।

(32) ਤੀਰਬੰਕਰਾਂ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਸਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਲਟ-ਪੁਲਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ।

(33) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸਾਲੀ ਤੇ ਤੇਜਸਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ।

(34) ਉਹ ਹਰ ਤੱਥ ਦਾ ਦਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

(35) ਉਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਕਦੇ ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਬਨ ਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਰਿਹੰਤ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਨਣ ਤੇ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਸਰਵੱਗ, ਦੇਵਤਿਆਂ, ਪਸੂਆਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ, ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਕਰਕੇ ਨਿਰਵਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੀਵ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ।

ਸਿੱਧ ਪੱਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ

ਜੈਨ ਧਰਮ ਵਿਚ ਆਤਮਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਰਵਾਨ ਜਾਂ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸਿਧ ਅਵਸਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਹੈ । ਜਨਮ, ਜਗਾ, ਵਿਆਦੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਨਾਂ ਸਿੱਧ ਹੈ । ਸਿੱਧਾਂ ਵਾਰੇ ਹੋਰ ਆਗਮਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਉਤਰਾਧਿਐਨ ਸੂਤਰ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ਫੇਰ ਵੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਜੋਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਇਥੇ ਵਰਨਣ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ । ਜੈਨ ਧਰਮ ਵਿਚ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਲੱਗ ਸੱਤਾ ਹੈ । ਹਰ ਆਤਮਾ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਪੱਦ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ । ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਰਿਹੰਤ ਦਸ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਇਸਦੇ ਨੌਂ ਗੁਣ ਇਹ ਹਨ :—

(1) ਕੇਵਲ ਗਿਆਨ—ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਸਰਵੱਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ।

(2) ਕੇਵਲ ਦਰਸਨ—ਉਹ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵੇਖਣ ਵਿਚ ਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ।

(3) ਅਵੱਖਾਵਾਦ ਸੁਖ—ਉਹ ਅਨੰਤ ਸੁਖਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੇਦਨੀਆ ਕਰਮ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

(4) ਅਕਸੈ ਸਥਿਤੀ—ਸਿੱਧਾਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਮੁੜ ਕੇ ਵਾਪਿਸ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ।

(5) ਸ਼ਾਯਕ ਸਮਿਕਤਵ—ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਿਕਤਵ ਨਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(6) ਅਰੁਪਿਤਾ—ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰੀਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਤਾਂ ਕਰਮ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਰਮ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਲ ਛੋਗਨ ਲਈ ਸਰੀਰ ਦੀ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

(7) ਅਗੂਰੂਲਘੁਤਾ—ਸਿੱਧਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨਾ ਹਲਕੀ ਹੈ, ਨਾ ਭਾਰੀ, ਨਾ ਹੀ ਛੋਟੀ ਹੈ।

(8) ਅਨੰਤ-ਸ਼ਕਤੀ—ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਨੰਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਧਨੀ ਹੈ।

ਸਿੱਧਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਗੁਣ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਸਮੇਂ ਹੀ ਉਤਪਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ :—

(1) ਮਤੀ ਗਿਆਨਾਵਰਨ ਦਾ ਖਾਤਮਾ (2) ਸ਼ਰੂਤ ਗਿਆਨਾਵਰਨ ਦਾ ਖਾਤਮਾ (3) ਅਵਧੀ ਗਿਆਨਾਵਰਨ ਦਾ ਖਾਤਮਾ (4) ਮਨ ਪਰਿਆਏ ਵਰਨ ਦਾ ਖਾਤਮਾ (5) ਕੇਵਲ ਗਿਆਨਾਵਰਨ ਦਾ ਖਾਤਮਾ (6) ਚਕਸੂ ਦਰਸ਼ਨਾਵਰਨ ਦਾ ਖਾਤਮਾ (7) ਅਚਕਸੂ ਦਰਸ਼ਨਾ ਵਰਨ ਦਾ ਖਾਤਮਾ (8) ਅਵਧੀ ਦਰਸ਼ਨਾ ਵਰਨ ਦਾ ਖਾਤਮਾ (9) ਕੇਵਲਾ ਦਰਸ਼ਨਾ ਵਰਨ ਦਾ ਖਾਤਮਾ (10-14) ਨਿੰਦਰਾ, ਨਿਦਰਾ-ਨਿਦਰਾ; ਪ੍ਰਚਲਾ; ਪ੍ਰਚਲਾ-ਪ੍ਰਚਲਾ; ਅਤੇ ਸਤਿਯਕਾਰਨਾਥ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਂ ਨੀਦਾਂ ਦਾ ਖਾਤਮਾ (15) ਸਾਤਾ ਵੇਦਨੀਆ ਕਰਮ ਦਾ ਖਾਤਮਾ (16) ਅਸਾਤਾ ਵੇਦਨੀਆ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਮਾ (17) ਦਰਸ਼ਨਾ ਵਰਤੀਆ ਮੋਹਨੀਆਂ ਦਾ ਖਾਤਮਾ (18) ਚਾਰਿਤਰ ਮੋਹਨੀਆ ਦਾ ਖਾਤਮਾ (19—22) ਨਾਰਕੀ, ਪਸੂ, ਮਨੁਖ ਅਤੇ ਦੇਵਤੇ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਖਾਤਮਾ (23-24) ਉੱਚੇ ਤੇ ਨੀਵੇਂ ਗੋਤ ਦਾ ਖਾਤਮਾ (25-26) ਸੁਭ ਨਾਉਂ ਅਤੇ ਅਸੁਭ ਨਾਉਂ ਦਾ ਖਾਤਮਾ (27-31) ਦਾਨ ਅੰਤਰਾਏ; ਲਾਭ ਅੰਤਰਾਏ; ਭੋਗ ਅੰਤਰਾਏ (ਰੁਕਾਵਟ) ਉਪਭੋਗ ਅੰਤਰਾਏ ਅਤੇ ਵੀਰਜ ਅੰਤਰਾਏ ਦਾ ਖਾਤਮਾ।

ਸਿੱਧਾਂ ਦੇ 31 ਗੁਣ ਹੋਰ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ :

(1-5) ਸੰਸਥਾਨ, ਪਰਿਮਡਲ, ਗੋਲ, ਤਿਕੋਨ, ਚਤੁਰਭੁਜ, ਆਯਤ ਆਦਿ ਅਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ (6) ਪੰਜਰੰਗ (13) 5 ਰਸ (16) 2 ਖੁਸ਼ਬੂਆਂ (25) 8 ਸਪਰਸ (28) 3 ਵੇਦ (29) ਸ਼ਰੀਰ ਰਹਿਤ (30) ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਤੋਂ ਰਹਿਤ

(31) ਰੂਪ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ।¹

ਅਚਾਰੀਆ

ਨਵਕਾਰ ਮੰਤਰ ਵਿਚ ਤੀਸਰਾ ਨਮਸਕਾਰ ਅਚਾਰੀਆ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਚਾਰੀਆ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤੀ ਹੈ :—

ਜਿਸ ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ ਦਾ ਆਚਰਣ ਮਰਿਆਦਾ ਪੂਰਵਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਅਚਾਰੀਆ ਹੈ। ਅਚਾਰੀਆ ਸਾਧੂ, ਸਾਧਵੀ, ਸ਼ਰਾਵਕ, ਸ਼ਰਾਵਿਕਾ ਰੂਪ ਸੰਘ ਦਾ ਨੇਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸੰਘ ਦਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਸੰਘ ਦੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਾਰੇ ਆਖਰੀ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਦੀਖਿਆ ਅਤੇ ਚੌਮਾਸੇ ਦੀ ਇਜਾਜਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਗਲਤੀ ਹੋਣ ਤੇ ਸਾਧੂ, ਸਾਧਵੀਆਂ ਨੂੰ ਦੰਡ ਰੂਪ ਵਿਚ ਤਪੱਸਿਆ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਸ਼ਚਿਤ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਸੰਘ ਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਨੀਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਚਾਰੀਆ ਹੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਕੱਲ ਜਦ ਸਰਵੰਗ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ, ਅਚਾਰੀਆ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਘ ਦਾ ਕੰਮ ਕਾਜ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਅਚਾਰੀਆ ਬਨਣ ਲਈ 36 ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਾਰੇ ਮੱਤ ਭੇਦ ਹਨ।

ਪਹਿਲੀ ਕਲਪਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਭੇਦ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ :

(1) ਅਚਾਰ ਸੰਪਦਾ ਦੇ ਚਾਰ ਭੇਦ	(2) ਸ਼ਰੁਤ ਸੰਪਦਾ ਦੇ ਚਾਰ ਭੇਦ।
(3) ਸ਼ਰੀਰ ਸੰਪਦਾ ਦੇ ਚਾਰ ਭੇਦ	(4) ਬਚਨ ਸੰਪਦਾ ਦੇ ਚਾਰ ਭੇਦ
(5) ਵਾਚਨਾ ਸੰਪਦਾ ਦੇ ਚਾਰ ਭੇਦ	(6) ਮਤੀ ਸੰਪਦਾ ਦੇ ਚਾਰ ਭੇਦ
(7) ਪ੍ਰਯੋਗਮਤੀ ਸੰਪਦਾ ਦੇ ਚਾਰ ਭੇਦ	(8) ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਪ੍ਰਗਿਆ ਦੇ ਚਾਰ ਭੇਦ
(33) ਅਚਾਰ	(34) ਵਿਕਸ਼ੇਪਨਾ
(35) ਸ਼ਰੁਤ	(36) ਦੌਸ਼ ਨਿਘਾਰਤਨ । ²

ਦੂਜੀ ਮਾਨਤਾ ਅਨੁਸਾਰ 36 ਗੁਣ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ :

(1) ਗਿਆਨਾਚਾਰ ਦੇ ਚਾਰ ਭੇਦ	(2) ਦਰਸਨਾਚਾਰ ਦੇ ਚਾਰ ਭੇਦ	(3) ਚਰਿਤਰਾਚਾਰ ਦੇ ਚਾਰ ਭੇਦ	(36) 12 ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਤਪ।

ਤੀਜੀ ਮਾਨਤਾ ਇੱਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ :

1. ਇਸ ਵਾਰੇ ਸ਼੍ਰੀ ਉਤਰਾਧਿਐਨ • ਸੂਤਰ ਦੇ 36 ਵੇਂ ਅਧਿਐਨ ਦੀਆਂ ਟਿਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ।
2. ਸ਼੍ਰੀ ਭੋਦੋਦਾਨ ਸੇਠੀਆ ਜੈਨ ਗਰੰਥ ਮਾਲਾ ਭਾਗ 7।

ਅੱਠ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸੰਪਦਾ, ਦਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸਥਿਤੀ ਕਲਪ, ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਤਪ, ਛੇ ਆਵਸ਼ਕ ਇਹ ਕੁਲ 36 ਗੁਣ ਮਿਥੇ ਗਏ ਹਨ।

ਅਚਾਰੀਆ ਸ੍ਰੀ ਅਮੋਲਕ ਰਿਸ਼ੀ ਜੀ ਨੇ ਜੈਨ ਤੱਤਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਅਚਾਰੀਆ ਦੇ 36 ਗੁਣ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੱਸੇ ਹਨ :

5 ਇੰਦਰੀਆਂ ਦਾ ਸੰਬਹਰ, 9 ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮਚਰਜ ਪਾਲਨ ਦਾ ਢੰਗ,
4 ਕਸ਼ਾਏ ਤੇ ਕਾਬੂ, 5 ਮਹਾਂਵਾਰਤ, 5 ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਅਚਾਰ, 5 ਸਮਿਤੀਆਂ
ਅਤੇ 5 ਗੁਪਤੀਆਂ ।

ਇਹ 36 ਗੁਣ ਅਚਾਰੀਆ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਆਖੇ ਗਏ ਹਨ।

ਉਪਾਧਿਆ

ਉਪਾਧਿਆ ਦਾ ਪੱਦ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਫਰਜ ਸੰਘ ਦੇ ਸਾਥੂ, ਸਾਧਵੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ, ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉਤਰ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਸੰਕਾਵਾਂ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਉਪਾਧਿਆ ਪਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੇ ਇਕ ਵਿਦਵਾਨ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਅਧਿਆਤਮਕ ਵਿਦਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੀ ਉਪਾਧਿਆ ਅਖਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਾਧਿਆ ਸੰਘ ਦਾ ਸਿਖਿਆ ਮੰਤਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਗਿਆਨ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਕਰਕੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਫੈਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਉਪਾਧਿਆ ਦੇ 25 ਗੁਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ :

(11) ਅੰਗਾਂ ਦੇ ਜਾਨਕਾਰ, (12) ਉਪਾਗਾਂ ਦਾ ਜਾਨਕਾਰ + ਚਰਨ ਸਪਤਿਤੀ + ਕਰਨ ਸਪਤਿਤੀ ਇਹ 25 ਗੁਣ ਉਪਾਧਿਆ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਚਰਨਸਪਤਿਤੀ—ਜਿਨ੍ਹਾਂ 70 ਬੋਲਾਂ ਦਾ ਹਰ ਸਮੇਂ ਪਾਲਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਚਰਨ ਸਪਤਿਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ 5 ਮਹਾਂਵਰਤ + 10 ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਧਰਮ + 17 ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸੰਜਮ + 10 ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਵੈਯਾ-ਵਰਿਤਯ + 9 ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਮਚਰਜ ਪਾਲਨ ਦਾ ਢੰਗ + 3 ਰਤਨ (ਗਿਆਨ + ਦਰਸ਼ਨ + ਚਾਰਿਤਰ) + 12 ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਤਪ + 4 ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕਸ਼ਾਏ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਕਰਣ ਸਪਤਿਤੀ—ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਜੋਂ 70 ਬੋਲਾਂ ਦਾ ਆਚਰਣ ਕਰਨਾ ਕਰਣ ਸਪਤਿਤੀ ਅਖਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ 4 ਪਿੰਡ ਵਿਸੂਧੀ + 5 ਸਮਿਤੀ

+12 ਭਾਵਨਾ +12 ਪ੍ਰਤਿਮਾ + 5 ਇੰਦਰੀਆਂ ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣਾ +
25 ਪ੍ਰਤਿਲੇਖਣਾਂ + 3 ਗੁਪਤੀ + ਅਭੀਰਕਹਿ ।

ਜੈਨ ਤਤਵ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਿਚ 25 ਗੁਣ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਖੇ ਗਏ ਹਨ :

12 ਅੰਗ + 1 ਕਰਨ ਸਤਰੀ ਚਰਨ ਸਤਰੀ 8 ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਧਰਮ
ਪ੍ਰਭਾਵਨਾ (ਪ੍ਰਚਾਰ) 3 ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਲ ਯੋਗਾਂ ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣਾ ।

ਸਾਧੂ

ਜੈਨ ਧਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਧੂ ਦੇ 27 ਗੁਣ ਆਖੇ ਗਏ ਹਨ :

5 ਮਹਾਂਵਰਤ 5 ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਸ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ 4 ਕਸ਼ਾਏ ਤੋਂ
ਪਰੇ ਰਹਿਣਾ 3 ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸਮਾਧਾਰਨਾ (ਮਨ, ਬਚਨ ਤੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ
ਧਰਮ ਵਿਚ ਲਗਾਉਣਾ) 3 ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸੱਚ (ਭਾਵ ਸੱਚ, ਕਰਨ
ਸੱਚ, ਯੋਗ ਸੱਚ) 3 ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਪਾਲਨ ਕਰਨਾ ਖਿਮਾ
ਵੈਰਾਗ ।

ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਸਹਿਣਾ ਮਰਨ ਸਮੇਂ ਨਾ ਡਰਨਾ । ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਸਿਧਾਂਤ
ਬੋਲ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿਚ ਇਹ ਗੁਣ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ :

5 ਮਹਾਂਵਰਤ ਰਾਤਰੀ ਭੋਜਨ ਦਾ ਤਿਆਗ 5 ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਸ
ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ 3 ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸੱਚ ਖਿਮਾ ਵੈਰਾਗ 3 ਪ੍ਰਕਾਰ
ਦੀ ਸਮਾਧਾਰਨਾ 6 ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਰਖਿਆ (ਜਮੀਨ, ਪਾਣੀ,
ਅੱਗ, ਹਵਾ, ਬਨਾਸਪਤੀ ਤੇ ਹਿਲਣ ਚਲਨ ਵਾਲੇ ਜੀਵ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਸਹਿਨ ਮਰਨ ਸਮੇਂ ਸਮਭਾਵ ਰਖਣਾ = 36 ।

ਜੈਨ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਣਕਾਰੀ

ਤੀਰੰਥਕਰ

ਨਾਮ ਤੀਰੰਥਕਰ	ਜਨਮ ਸਥਾਨ	ਰਾਜਾ/ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਂ	ਰਾਣੀ/ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਂ	ਚਿੰਨ੍ਹ	ਨਿਰਵਾਨ
1. ਰਿਸ਼ਵਦੇਵ	ਵਿਨਿਤਾ ਨਗਰੀ	ਨਾਭੀ ਰਾਜਾ	ਮਰੂ ਦੇਵੀ	ਬਲਦ	ਅਸਟਾਪਦ ਪਰਵਤ
2. ਅਜੀਤ ਨਾਥ	ਵਿਨਿਤਾ ਨਗਰੀ	ਜਿਤਸਤਰੂ	ਵਿਜੇ ਦੇਵੀ	ਹਾਥੀ	ਸਮੇਤ ਸਿਖਰ
3. ਸੰਭਵ ਨਾਥ	ਸ਼ਰਾਵਸਤੀ	ਜਿਤ ਰਾਜਾ	ਸੈਨਾ ਦੇਵੀ	ਘੋੜਾ	ਸਮੇਤ ਸਿਖਰ
4. ਅਭੀਨੰਦਨ	ਅਯੋਧਿਆ	ਸੰਬਰ	ਸਿਧਾਰਥਾ	ਕਪਿ	ਸਮੇਤ ਸਿਖਰ
5. ਸੁਮਤੀ	ਅਯੋਧਿਆ	ਮੇਘਰਾਜਾ	ਮੰਗਲਾ	ਕਰੋਚ	ਸਮੰਤ ਸਿਖਰ
6. ਪਦਮ ਪ੍ਰਭ	ਕੌਸ਼ਾਂਬੀ	ਧਰ ਰਾਜਾ	ਸੁਸੀਮਾ	ਕਮਲ	ਸਮੇਤ ਸਿਖਰ
7. ਸੁਪਾਰਸ਼ਵ ਨਾਥ	ਵਾਰਾਨਸੀ	ਪ੍ਰਤਿਸਠ	ਪ੍ਰਿਬਵੀ	ਸਵਾਸਤਿਕ	ਸਮੇਤ ਸਿਖਰ
8. ਚੰਦਰ ਪ੍ਰਭ	ਚੰਦਰ ਨਗਰੀ	ਮਹਾਸੇਨ	ਲਕਸੁਮਨਾ	ਚੰਦਰਮਾ	ਸਮੇਤ ਸਿਖਰ
9. ਸੁਵਿਧੀਨਾਥ	ਕਾਕੰਦੀ	ਸੁਗਰੀਵ	ਰਾਮਾ	ਮਕਰ	ਸਮੇਤ ਸਿਖਰ
10. ਸ਼ੀਤਲ ਨਾਥ	ਭਦਿਲਪੁਰ	ਦ੍ਰਿੜਖ	ਨੰਦਾ	ਸ੍ਰੀ ਵਤਸ	ਸਮੇਤ ਸਿਖਰ
11. ਸ਼ਰਿਆਂਸ਼ ਨਾਥ	ਸਿੰਘਪੁਰ	ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਰਾਜਾ	ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇਵੀ	ਗੈਂਡਾ	ਸਮੇਤ ਸਿਖਰ
12. ਵਾਸੁਪੁਜਨ	ਚੰਪਾ ਨਗਰੀ	ਵਾਸੁਪੁਜ	ਜੈਆਰਾਣੀ	ਮੱਝ	ਚੰਪਾ
13. ਵਿਮਲ ਨਾਥ	ਕੰਪਿਲ ਪੁਰ	ਕਿਤਵਰਮਾ	ਸਿਆਮਾ ਦੇਵੀ	ਸੂਰ	ਚੰਪਾ

ਨਾਮ ਤੀਰਬੰਕਰ	ਜਨਮ ਸਥਾਨ	ਰਾਜਾ/ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਂ	ਰਾਣੀ/ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਂ	ਚਿੰਨ੍ਹ	ਨਿਰਵਾਨ
14. ਅਨੰਤ ਨਾਥ	ਅਯੋਧਿਆ	ਸਿੰਘਸਨ	ਸੁਯਸ਼ਾ	ਵਾਜ	ਚੰਪਾ
15. ਧਰਮ ਨਾਥ	ਰਤਨਪੁਰ	ਭਾਨੂ	ਸੁਵਰਤਾਦੇਵੀ	ਵਜਰ	ਸਮੇਤ ਸਿਖਰ
16. ਸਾਂਤੀ ਨਾਥ	ਹਸਤਨਾਪੁਰ	ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਨ	ਅਚਰਾ ਦੇਵੀ	ਮਿਰਗ	ਸਮੇਤ ਸਿਖਰ
17. ਕੁਖੁ ਨਾਥ	ਹਸਤਨਾਪੁਰ	ਵੱਸੂ	ਸ੍ਰੀ ਦੇਵੀ	ਬਕਰਾ	ਸਮੇਤ ਸਿਖਰ
18. ਅਰੂਨਾਥ	ਹਸਤਨਾਪੁਰ	ਸੁਦਰਸ਼ਨ	ਮਹਾਂ ਦੇਵੀ	ਸਵੈਮਤਕ	ਸਮੇਤ ਸਿਖਰ
19. ਮੱਲੀ ਨਾਥ	ਮਿਥਿਲਾ	ਕੁਭ ਰਾਜਾ	ਪ੍ਰਭਾਵਤੀ	ਕਲਸ	ਸਮੇਤ ਸਿਖਰ
20. ਮੁਨੀਸੁਵਰਤ	ਰਾਜਗ੍ਰਹਿ	ਸੁਮਿਤਰ	ਪਦਮਾਵਤੀ	ਕੱਛ	ਸਮੇਤ ਸਿਖਰ
21. ਨਮਿਨਾਥ	ਮਿਥਿਲਾ	ਵਿਜੈ	ਵਿਪਰਾ ਦੇਵੀ	ਕਮਲ	ਸਮੇਤ ਬਿਖਰ
22. ਨੇਮਨਾਥ	ਸ਼੍ਰੋਗਿਆਪੁਰ	ਸਮੁਦਰ ਵਿਜੈ	ਸ਼ਿਵਾ ਦੇਵੀ	ਸ਼੍ਰੀ	ਸ਼ਤਰੂਜਯਾ ਪਰਵਤ
23. ਪਾਰਸ਼ਵ ਨਾਥ	ਵਾਰਾਨਸੀ	ਅਸ਼ਵਸੇਨ	ਵਾਮਾਦੇਵੀ	ਨਾਗ	ਸਮੇਤ ਸਿਖਰ
24. ਮਹਾਂਵੀਰ ਸਵਾਮੀ	ਖਤਰੀ ਕੁੰਡ ਗ੍ਰਾਮ	ਸਿਧਾਰਥ	ਤ੍ਰਿਸ਼ਲਾ	ਸ਼ੇਰ	ਪਾਵਾਪੁਰੀ

*ਤੀਰਬੰਕਰ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਤੀਰਥ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਰਥਾਤ ਧਰਮ ਰੂਪੀ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਤੀਰਥ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਤੀਰਬੰਕਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਰਾਗ ਦਵੇਸ਼ ਖਾਤਮਾ ਕਰਕੇ ਕੇਵਲ-ਗਿਆਨ, ਕੇਵਲ-ਦਰਸ਼ਨ, 4 ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਗਿਆਨੀ ਤਾਂ ਇਕ ਯੁਗ ਵਿਚ ਕਈ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਤੀਰਬੰਕਰ 24 ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੀਰਬੰਕਰ ਦੀ ਮਾਤਾ 14 ਜਾਂ 16 ਸੁਪਨੇ ਵੇਖਦੀ ਹੈ। ਤੀਰਬੰਕਰ ਅਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਵਿਚ ਅਨੇਕਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਤੱਪ ਤੇ ਸਾਧਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। 20 ਗੱਲਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਤੀਰਬੰਕਰ ਦੇ ਜਨਮ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

- (1) ਅਰਿਹੰਤ ਦੀ ਭਗਤੀ (2) ਸਿਧ ਦੀ ਭਗਤੀ (3) ਭਾਸ਼ਨ ਦੀ ਭਗਤੀ (4) ਵਿਰਧ ਦੀ ਭਗਤੀ (5) ਵਿਰਧ ਦੀ ਸੇਵਾ-ਭਗਤੀ (6) ਗਿਆਨੀ ਦੀ ਭਗਤੀ (ਸੇਵਾ) (7) ਤਪੱਸਵੀ ਦੀ ਭਗਤੀ (ਸੇਵਾ) (8) ਗਿਆਨ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ (9) ਸਮਿਕਤਵ ਦਾ ਠੀਕ ਪਾਲਨਾ (10) ਗੁਣਵਾਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਭਗਤੀ (11) ਵਿਧੀ ਪੂਰਵਕ 6 ਨਿੱਤ ਕਰਮ ਕਰਨਾ (12) ਸੀਲ ਤੇ ਵਰਤਾਂ ਦਾ ਠੀਕ ਪਾਲਨ ਕਰਨਾ (13) ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦੀ ਵੈਰਾਗ ਭਾਵਨਾ (14) ਤੱਪ ਤੇ ਤਿਆਗ ਦਾ ਉੱਚਾ ਪਾਲਨ (15) ਸੰਘ ਦੇ ਭਲੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ (16) ਗਿਆਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ (17) ਵੀਤਰਾਗੀ ਬਚਨਾਂ ਤੇ ਸ਼ਰਧਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣਾ (18) ਸੁਪਾਤਰ ਦਾਨ ਕਰਨਾ (19) ਜੈਨ ਧਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਤਨ, ਮਨ-ਧਨ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣਾ ।

16 ਸੁਪਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ :

- (1) ਹਾਬੀ (2) ਬੈਲ (3) ਸ਼ੇਰ (4) ਲਛਮੀ (5) ਦੋ ਫੁਲਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ (6) ਚੰਦਰਮਾ (7) ਸੂਰਜ (8) ਘੜਾ (9) ਦੋ ਮੱਛੀਆਂ ਦਾ ਜੋੜਾ (10) ਖੀਰ ਸਮੁੰਦਰ (11) ਤਲਾ (12) ਸਿੰਘਾਸਨ (13) ਦੇਵ ਵਿਮਾਨ (14) ਨਾਗ ਵਿਮਾਨ (15) ਰਤਨ ਦਾ ਢੇਰ (16) ਧੂੰਏ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਜਲਦੀ ਅੰਗ ।

12 ਚਕਰਵਰਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ

- (1) ਭਰਤ (2) ਸਗਲ (3) ਮਗਵਾ (4) ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ (5) ਸਾਂਤੀ ਨਾਥ (6) ਕੁਬੂਨਾਥ (7) ਅਰ ਨਾਥ (8) ਸੁਭਮ (9) ਪਦਮ (10) ਹਰੀਸੇਨ (11) ਜੈਸੇਨ (12) ਬ੍ਰਹਮਦੱਤ ।

9 ਬਲਦੇਵਾਂ ਦੇ ਨਾਂ

- (1) ਵਿਜੈ (2) ਅਚਲ (3) ਸੁਧਰਮ (4) ਜੁਪੁਭਵ (5) ਸੁਦਰਸਨ (6) ਨੰਦੀ (7) ਨੰਦੀ ਮਿਤਰ (8) ਰਾਮ (9) ਪਦਮ ।

9 ਪ੍ਰਤਿ ਵਾਸੁਦੇਵਾਂ ਦੇ ਨਾਂ

- (1) ਅਵਸਗਰੀ (2) ਤਾਰਕ (3) ਮੇਰਕ (4) ਮਧੂ ਕੋਟਭ (5) ਨਿਸ਼ਭੂ (6) ਬਲੀ (7) ਪ੍ਰਹਲਾਦ (8) ਰਾਵਨ (9) ਜਰਾਸੰਧ ।

9 ਵਾਸੁਦੇਵਾਂ ਦੇ ਨਾਂ

- (1) ਤ੍ਰਿਪਿਸਟ (2) ਦਿਪਿਸਟ (3) ਸਵੈਭੂ (4) ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ (5) ਪੁਰਸ਼ਸਿੰਹ (6) ਪੁਰਸ ਪੁੰਡਰੀ (7) ਦਤ (8) ਨਰਾਇਣ (9) ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਮਹਾਂਵੀਰ ਦੇ 11 ਗਨਧਰ (ਪ੍ਰਮੁਖ ਸ਼ਿਸ਼ਾਂ) ਦੇ ਨਾਂ

- (1) ਇੰਦਰ ਭੂਤੀ (ਗੋਤਮ) (2) ਅਗਨੀ ਭੂਤੀ (3) ਵਾਯੂ ਭੂਤੀ (4) ਵਿਅੱਕਤ ਸਵਾਮੀ (5) ਸੁਧਰਮਾ ਸਵਾਮੀ (6) ਮੰਡਿੜ ਪੁਤਰ (7) ਮੇਰਿਆ ਪੁਤਰ (8) ਅੰਕਪਿਤ (9) ਅਚਲ ਭੂਤੀ (10) ਮੇਤਾਰਿਆ (11) ਪ੍ਰਭਾਸ ।

ਸਹਾਇਕ ਗਰੰਥਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਸ਼੍ਰੀ ਉਤਰਾਧਿਐਨ ਸੁਤਰ

- (1) ਸ਼੍ਰੀ ਉਪਾਸਕ ਦਸਾਂਗ ਸੁਤਰ—ਅਨੁਵਾਦਕ
ਅਚਾਰਿਆ ਸ਼੍ਰੀ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜਾ
- (2) ਸ਼੍ਰੀ ਉਪਾਸਕ ਦਸਾਂਗ ਸੁਤਰ—ਪੂਜਯ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮੋਲਕ ਰਿਸ਼ੀ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜਾ
- (3) ਸ਼੍ਰੀ ਉਪਾਸਕ ਦਸਾਂਗ ਸੁਤਰ ਟੀਕਾ—ਅਚਾਰਿਆ ਸ਼੍ਰੀ ਅਭੈ ਦੇਵ ਸੂਰੀ ।
- (4) ਸ਼੍ਰੀ ਉਪਾਸਕ ਦਸਾਂਗ ਸੁਤਰ—(ਅਗਿਆਤਮ)
- (5) ਸ਼੍ਰੀ ਉਪਾਸਕ ਦਸਾਂਗ ਸੁਤਰ—ਅਚਾਰਿਆ ਸ਼੍ਰੀ ਤੁਲਸੀ ।
- (6) ਸ਼੍ਰੀ ਉਪਾਸਕ ਦਸਾਂਗ ਸੁਤਰ—ਡਾ: ਹਾਰਕਲੈ ।
- (7) ਸ਼੍ਰੀ ਉਤਰਾਧਿਐਨ ਸੁਤਰ ਭਾਗ (1-3) ਲੇਖਕ : ਅਚਾਰਿਆ ਸਮਰਾਟ
ਪੂਜਯ ਸ਼੍ਰੀ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜਾ (ਜੈਨ ਸਾਸਤਰ ਮਾਲਾ ਲਾਹੌਰ)
1941 ।
- (8) ਸ਼੍ਰੀ ਉਤਰਾਧਿਐਨ ਸੁਤਰ ਭਾਗ (1-2) ਵਾਚਨਾ ਪ੍ਰਮੁਖ ਅਚਾਰੀਆ
ਸ਼੍ਰੀ ਤੁਲਸੀ ਜੀ ਸੰ: 2017 (ਜੈਨ ਸਵੇਤਾਂਵਰ ਤੇਰਾਂ ਪੰਥੀ ਮਹਾਂ ਸਭਾ
ਕਲਕੱਤਾ) ।
- (9) ਸ਼੍ਰੀ ਉਤਰਾਧਿਐਨ ਸੁਤਰ ਅਨੁਵਾਦਕ ਸਾਧਵੀ ਸ਼੍ਰੀ ਚੰਦਨਾ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜਾ
ਸਨਮਤੀ ਗਿਆਨ ਪੀਠ ਆਗਰਾ) 1972 ।
- (10) ਸ਼੍ਰੀ ਉਤਰਾਧਿਐਨ ਸੁਤਰ (ਉਪਸਲਾ ਵਿਸ਼ਵਵਿਦਿਆਲੇ) ਸੰ: 1972
ਡਾ: ਸਰਪੇਟੀਅਰ ।
- (11) ਸ਼੍ਰੀ ਉਤਰਾਧਿਐਨ ਸੁਤਰ (ਡਾ: ਹਰਮਨ ਜੈਕੋਬੀ) ਦੀ ਸੇਕਰੀਡ ਬੁਕ
ਆਫ ਈਸਟ ਵਾਲੁਯਮ XLV (ਮੌਤੀ ਲਾਲ ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਦਿੱਲੀ)
1973 ।
- (12) ਸ਼੍ਰੀ ਆਚਾਰਣਾਂਗ ਸੁਤਰ (1-2) ਅਨੁਵਾਦਕ ਅਚਾਰਿਆ ਸ਼੍ਰੀ ਆਤਮਾ
ਰਾਮ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜਾ (ਅਚਾਰਿਆ ਸ਼੍ਰੀ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਜੈਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ
ਸਮਿਤੀ ਲੁਧਿਆਣਾ) ।

- (13) ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤੀ ਸੁਤਰ (1-7) ਅਨੁਵਾਦਕ ਸ੍ਰੀ ਵੀਰ ਪੁਤਰ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ਼
(ਸ੍ਰੀ ਸਾਧੂ ਮਾਰਗੀ ਜੈਨ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਰਖਿਅਕ ਸੰਘ ਸੈਲਾਨਾ) ।
- (14) ਸ੍ਰੀ ਸਥਾਨਾਂਗ ਸੁਤਰ ਅਨੁਵਾਦਕ ਸ੍ਰੀ ਕਨੁਇਆ ਲਾਲ ਜੀ 'ਕਮਲ'
ਮਹਾਰਾਜ਼ (ਆਗਮ ਅਨੁਯੋਗ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਸਾਂਡੇਰਾਊ) 1972 ।
- (15) ਸ੍ਰੀ ਦਸ਼ਵੈਕਾਲਿਕ ਸੁਤਰ ਅਨੁਵਾਦਕ ਅਚਾਰਿਆ ਸ੍ਰੀ ਆਤਮਾ ਰਾਮ
ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ਼ (ਜੈਨ ਸ਼ਾਸਤਰਮਾਲਾ ਲਾਹੌਰ) ।
- (16) ਸ੍ਰੀ ਗਿਆਤਾ ਧਰਮ ਕਬਾਂਗ ਸੁਤਰ ਅਨੁਵਾਦਕ ਸ੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੋਤਾ ਚੰਦ ਭਾਰਿੱਲ
(ਸ੍ਰੀ ਤਿਰਲੋਕ ਰਤਨ ਸਥਾਨਕਵਾਸੀ ਜੈਨ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਬੋਰਡ ਪਾਖਰੜੀ)
1967 ।
- (17) ਸ੍ਰੀ ਸੁਤਰ ਕਿਤੂਂਗ ਸੁਤਰ ਅਨੁਵਾਦਕ ਡਾ: ਹਰਮਨ ਜੈਕੋਬੀ (ਮੌਤੀ
ਲਾਲ ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਜੈਨ) 1767 ।
- (18) ਸ੍ਰੀ ਦਸ਼ਾਸਰੁਤ ਸਕੰਧ ਅਨੁਵਾਦਕ ਅਚਾਰਿਆ ਸ੍ਰੀ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਜੀ
ਮਹਾਰਾਜ਼ (ਜੈਨ ਸ਼ਾਸਤਰਮਾਲਾ ਲਾਹੌਰ) ।
- (19) ਸ੍ਰੀ ਔਪਧਾਤਿਕ ਸੁਤਰ ਅਨੁਵਾਦਕ ਸ੍ਰੀ ਉਮੇਸ਼ ਮੁਨੀ ਜੀ 'ਅਣੁ' (ਸ੍ਰੀ
ਸਾਧੂ ਮਾਰਗੀ ਜੈਨ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਰੱਖਿਅਕ ਸੰਘ ਸੈਲਾਨਾ) ।
- (20) ਸ੍ਰੀ ਔਪਧਾਤਿਕ ਵਿਰਤੀ—ਲੇਖਕ ਅਚਾਰਿਆ ਸ੍ਰੀ ਅਭੈਦੇਵ ਸੁਰੀ
ਆਗਮੇਦੇ ਸਮਿਤੀ ਬੰਬਈ ।
- (21) ਸ੍ਰੀ ਆਵੱਸ਼ਕ ਨਿਉਕਤੀ (ਆਗਮੇਦੇ ਸਮਿਤੀ ਬੰਬਈ ਲੇਖਕ ਅਚਾਰਿਆ
ਭਦਰਵਾਹੂ) 1928 ।
- (22) ਸ੍ਰੀ ਆਵੱਸ਼ਕ ਭਾਸ਼ਾ (ਆਗਮੇਦੇ ਸਮਿਤੀ ਬੰਬਈ) ।
- (23) ਸ੍ਰੀ ਆਵੱਸ਼ਕ ਵਿਰਤੀ (ਆਗਮੇਦੇ ਸਮਿਤੀ ਬੰਬਈ) ਅਚਾਰਿਆ
ਮਲਯਗਿਰੀ ।
- (24) ਸ੍ਰੀ ਆਵੱਸ਼ਕ (ਵਿਰਤੀ ਆਗਮੇਦੇ ਸਮਿਤੀ ਬੰਬਈ) ਅਚਾਰਿਆ
ਹਰੀਡੱਦਰ ਸੂਰੀ ।
- (25) ਸ੍ਰੀ ਪਰਿਗਿਆਪਨ ਸੁਤਰ (ਅਗਮੇਦੇ ਸਮਿਤੀ ਬੰਬਈ) ।
- (26) ਸ੍ਰੀ ਨਿਰਯਥਾਲੀਕਾ ਸੁਤਰ (ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਧਰਮ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਸਭਾ ਭਾਵਨਗਰ)
ਸੰ: 1990 ਲੇ: ਸ੍ਰੀ ਘਾਸੀ ਲਾਲ ਜੀ ।
- (27) ਸ੍ਰੀ ਕਲਪ ਸੁਤਰ ਲੇਖਕ ਅਚਾਰਿਆ ਭੱਦਰਵਾਹੂ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਮੌਤੀ ਲਾਲ
ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਦਿੱਲੀ), ਅਨੁਵਾਦਕ ਡਾ: ਹਰਮਨ ਜੈਨੇਬੀ ।

- (28) ਸ੍ਰੀ ਕਲਪ ਸੁਤਰ ਏਂਡ ਨਵਤੱਤਵ ਅਨੁਵਾਦਕ ਜੇ. ਸਟੀਵਨਸਨ D.D
(ਭਾਰਤ-ਭਾਰਤੀ ਬਨਾਰਸ) 1972।
- (29) ਸ੍ਰੀ ਸਮਵਾਯਾਗ ਸੁਤਰ ਅਨੁਵਾਦਕ ਸ੍ਰੀ ਕਨੂੰਦੀਆ ਲਾਲ ਜੀ 'ਕਮਲ'
(ਆਗਮ ਅਨੁਯੋਗ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਿੱਲੀ) 1966।
- (30) ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿਆਕਰਨ ਸੁਤਰ ਅਨੁਵਾਦਕ ਸ੍ਰੀ ਹੇਮ ਚੰਦ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ
(ਸਨਮਤਿ ਗਿਆਨ ਪੀਠ ਆਗਰਾ)।
- (31) ਉਪਾਸ਼ਕ ਧਿਆਨ ਸੁਤਰ (ਭਾਰਤੀਆ ਗਿਆਨ ਪੀਠ ਕਾਸ਼ੀ)
ਅਚਾਰਿਆ ਸੋਮਦੇਵ ਸੂਰੀ।
- (32) ਤਤਵਾਰਥ ਜੈਨ ਆਗਮ ਸਮਨਵਯ ਅਚਾਰਿਆ ਸ੍ਰੀ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਜੀ
ਮਹਾਰਾਜ (ਜੈਨ ਸ਼ਾਸਤਰ ਮਾਲਾ ਲਾਹੌਰ) 1946।
- (33) ਪਟਾਵਲੀ ਸਮੁਚਯ (ਚਾਰਿੱਤਰ ਸਮਾਰਕ ਗੰਬਸਮਾਲਾ)।
- (34) ਪਦਮ ਪੁਰਾਣ (ਭਾਰਤੀਆ ਗਿਆਨ ਪੀਠ) 1958 ਲੇਖਕ
ਅਚਾਰਿਆ ਰਵੀਸੇਨ।
- (35) ਮਹਾਪੁਰਾਣ (ਭਾਰਤੀਆ ਗਿਆਨ ਪੀਠ) ਸੰ: 1944 ਲੇਖਕ
ਜਿਨਸੇਨ।
- (36) ਮੂਲਾਚਾਰ (ਜੈਨ ਗੰਬਸਮਾਲਾ ਸਮਿਤੀ) 1977 ਲੇਖਕ ਵਟੇਰਕਰ
ਅਚਾਰਿਆ।
- (37) ਅਮਿਤਗਤੀ ਸ਼ਰਾਵਕਾਚਾਰ ਮੁਨੀ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਤਕਿਰਤੀ (ਜੈਨ ਗੰਬਸਮਾਲਾ
ਬੰਬਈ) ਸੰ: 1979 ਲੇਖਕ ਅਚਾਰਿਆ ਅਮਿਤ ਗਤੀ।
- (38) ਵਸੂਨੰਦੀ ਸ਼ਰਾਵਕਾਚਾਰ (ਭਾਰਤੀਆ ਗਿਆਨ ਪੀਠ) 1952
ਲੇਖਕ ਅਚਾਰਿਆ ਵਾਸੂਨੰਦੀ।
- (39) ਸ਼ਟ ਖੰਡ ਆਗਮ (ਸਿਤਾਵ ਰਾਏ ਲਖਮੀ ਚੰਦ)।
- (40) ਚਿ੍ਰਸ਼ਟ ਪੁਰਸ਼ ਸਲਾਕਾ ਚਾਰਿੱਤਰ (ਓਰਿਅੰਟਲ ਇੰਨੀਚਯੂਟ ਪੂਨਾ) 1931 ਲੇਖਕ ਹੇਮਚੰਦ ਸੰਪਾਦਕ ਡਾ: ਐਚ ਐਸ. ਜਾਨਸਨ।
- (41) ਸ਼ਟ ਦਰਸ਼ਨ ਸਮੁਚਯ (ਭਾਰਤੀਆ ਗਿਆਨ ਪੀਠ) ਲੇਖਕ ਅਚਾਰਿਆ
ਹਰੀਭੱਦਰ ਸੂਰੀ।
- (42) ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੇ ਉੱਤਰ ਭਾਗ 2 ਲੇਖਕ ਗਿਆਨ ਮੁਨੀ ਜੀ (ਸ੍ਰੀ ਆਤਮਾ ਰਾਮ
ਜੈਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਸਮਿਤੀ ਲੁਧਿਆਣਾ)।

- (43) भगवान् महावीर के पांच सिधांत (सौ आत्मा राम जैन पूकास्न समिति लृपिआणा) लेखक सौ गिआन मुनी जी ।
- (44) गिआन का अमरित (सौ आत्मा राम जैन माडल सबूल दिली) लेखक सौ गिआन मुनी जी ।
- (45) जैन सिधांत दीपीका (आदरस्त साहित संघ चूर) लेखक अचारिआ सौ डुलसी ।
- (46) मनेनुसासनम् (आदरस्त साहित संघ चूर) लेखक अचारिआ सौ डुलसी ।
- (47) डुम अनंत स्कती के सरोत हो (भारतीज गिआन पीठ) लेखक मुनी सौ नैषम्नल ।
- (48) चिंतन की मनेबूमी (सनमति गिआन पीठ आगरा) लेखक उपायिआ सौ अमर मुनी जी ।
- (49) अहिंसा दरसन (सनमति गिआन पीठ आगरा) लेखक उपायिआ सौ अमर मुनी जी ।
- (50) सउज दरसन सनमति गिआन पीठ आगरा लेखक उपायिआ सौ अमर मुनी जी ।
- (51) असउज दरसन (सनमति गिआन पीठ आगरा) लेखक उपायिआ सौ अमर मुनी जी ।
- (52) बूहमररय दरसन (सनमति गिआन पीठ आगरा) लेखक उपायिआ सौ अमर मुनी जी ।
- (53) जैन साहित सुगम माला भाग 1-12 (हजारी मैल पूकास्न) लेखक मयूकर मुनी ।
- (54) जैन साहित का ब्रूहद इतिहास भाग 1-6 (पारस नाथ जैन आप्सरम बनारस) ।
- (55) जैन धरम का इतिहास भाग 1-2 (जैन इतिहास पूकास्न समिति) लेखक अचारिआ सौ हसती मैल जी ।
- (56) जैन धरम का इतिहास (सबजक गिआन पूकास्न संसदा कलवर्ता) लेखक मुनी सौ सुसील कुमार जी ।
- (57) जैन धरम (सौ अधिल भारतीआ सधानकवासी जैन कान-

ਫਰੰਸ ਚਿੱਲੀ) ਲੇਖਕ ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਨੀ ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ ।

(58) ਜੈਨ ਸਿਧਾਂਤ ਬੋਲ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਭਾਗ 1-8 (ਬੈਰੋਦਾਨ ਸੇਠੀਆ) ।

(59) ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਧਰਮ-ਉਪਾਧਿਆ ਸ਼੍ਰੀ ਫੂਲਚੰਦਰ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜਾ

ਸਮਰਿਤੀ ਗੁਰੰਥ

(60) ਮੁਨੀ ਸ਼੍ਰੀ ਹਜ਼ਾਰੀ ਮੱਲ ਸਮਰਿਤੀ ਗ੍ਰੰਥ ।

(61) ਗੁਰੂਦੇਵ ਰਤਨ ਅਭਿਨੰਦਨ ਗ੍ਰੰਥ ।

(62) ਅਚਾਰਿਆ ਤੁਲਸੀ ਅਭਿਨੰਦਨ ਗ੍ਰੰਥ ।

(63) ਮਰੁਪਰ ਕੇਸਰੀ ਅਭਿਨੰਦਨ ਗ੍ਰੰਥ ।

(64) ਅਚਾਰਿਆ ਸ਼੍ਰੀ ਭਿਕਸੂ ਸਿਮਰਿਤੀ ਗ੍ਰੰਥ ।

(65) ਅਚਾਰਿਆ ਵਿਜੈ ਨੰਦ ਸਿਮਰਿਤੀ ਗ੍ਰੰਥ ।

(66) ਅਚਾਰਿਆ ਆਨੰਦ ਰਿਸੀ ।

(67) ਸ਼੍ਰੀ ਤਿਰਲੋਕ ਰਿਸੀ ਸਿਮਰਿਤੀ ਗ੍ਰੰਥ ।

ਅਭਿਨੰਦਨ ਗੁਰੰਥ

(68) ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਂਵੀਰ ਜੈਨ ਵਿਦਿਆਲੇ ਸਵਰਨ ਮਹੋਤਸਵ ਗ੍ਰੰਥ ।

(69) ਹੁਕਮ ਚੰਦ ਅਭਿਨੰਦਨ ਗ੍ਰੰਥ ।

ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦੇ ਗੁਰੰਥ

(70) i) ਰਿਗਵੇਦ ਤੇ ii) ਅਥਰਵ ਵੇਦ (ਸਵਾਧਿਆਏ ਮੰਡਲ ਪਾਰਡੀ) ।

(71) ਮਹਾਂਭਾਰਤ ਗੀਤਾ ਪ੍ਰੈਸ ਗੋਰਖਪੁਰ ।

(72) ਭਾਗਵਤ ਪੁਰਾਣ ਗੀਤਾ ਪ੍ਰੈਸ ਗੋਰਖਪੁਰ ।

(73) ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਪੁਰਾਣ ਗੀਤਾ ਪ੍ਰੈਸ ਗੋਰਖਪੁਰ ।

(74) ਸ੍ਰੀਮਦ ਭਾਗਵਤ ਗੀਤਾ ਗੀਤਾ ਪ੍ਰੈਸ ਗੋਰਖਪੁਰ ।

(75) ਮੁੰਡਕਪੋਨਿਸਥ ਗੀਤਾ ਪ੍ਰੈਸ ਗੋਰਖਪੁਰ ।

(76) ਸਵੇਤਾ ਉਪਨਿਸਥ ਸ਼੍ਰੀਕਰਤਾਮਯ ਗੀਤਾ ਪ੍ਰੈਸ ਗੋਰਖਪੁਰ ।

(77) ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਣ ਗੀਤਾ ਪ੍ਰੈਸ ਗੋਰਖਪੁਰ ।

(78) ਪਤਿਜਲ ਯੋਗ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪ੍ਰਦੀਪ ਗੀਤਾ ਪ੍ਰੈਸ ਗੋਰਖਪੁਰ ।

(79) ਸਾਖਯ ਕਾਮੋਦੀ ।

(80) ਸਿਵ ਸਵਰਉਦੈ ਟੀਕਾ ।

(81) ਮਨੁ ਸਿਮਰਿਤੀ ਸਵਾਮੀ ਪ੍ਰੈਸ ਮੇਰਠ ਸੰ: 1912 ਪੰਡਤ ਤੁਲਸੀ ਰਾਮ ਸਵਾਮੀ ।

(82) i) ਵਾਯੂ ਪੁਰਾਣ ii) ਮਤਸ਼ ਪੁਰਾਣ iii) ਬ੍ਰਹਮਾ ਪੁਰਾਣ iv) ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਣ ਮਨਸੁਖ ਰਾਏ ਕਲਕੱਤਾ (1959-62)

(83) ਈਸ਼ ਆਦਿ ਨੌਂ ਉਪਨਿਸਦ (ਗੀਤਾ ਪ੍ਰੈਸ ਗੋਰਖਪੁਰ)

(84) ਹਨੁਮਾਨ ਡਾਟਕ ।

(85) ਦੇਵੀ ਭਾਗਵਤ (ਮਨਸੁਖ ਰਾਏ ਮੋਰ ਕਲਕੱਤਾ 1960) ।

(86) ਬਾਲਮੀਕ ਰਾਮਾਇਨ (ਗੀਤਾ ਪ੍ਰੈਸ ਗੋਰਖਪੁਰ) ।

ਬੁਧ ਧਰਮ ਦੇ ਗਰੰਥ

(87) ਅਗੁਤਰ ਨਿਕਾਏ ਕੀ ਅੱਠ ਕਥਾ ।

(88) ਦੀਰਘ ਨਿਕਾਏ (ਮਹਾਬੋਧੀ ਸਭਾ ਬਨਾਰਸ) ਸੰ: 1936 ਰਾਹੁਲ ਸਕਿਊ ਆਯਨ ।

(89) ਧਮ ਪੱਦ (ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ) ਅਨੁਵਾਦਕ ਡਾ: ਐਲ. ਐਮ. ਜੋਸ਼ੀ ਤੇ ਸਾਰਦਾ ਗਾਂਧੀ ।

(90) ਜਾਤਕ ਭਾਗ 1—5 (ਹਿੰਦੀ ਸਾਹਿਤ ਸਮੇਲਨ ਪ੍ਰਯਾਗ) ਸੰ: 2008 ਅਨੁਵਾਦਕ ਭਦੰਤ ਆਨੰਦ ਕੌਮਲਾਯਨ ।

(91) ਵਿਨੈ ਪਿਟਕ (ਮਹਾਬੋਧੀ ਸਭਾ ਸਾਰਨਾਥ) ।

(92) ਸੁਤਨਿਪਾਤ (ਮਹਾਬੋਧੀ ਸਭਾ ਸਾਰਨਾਥ) ਸੰ: ਭਿਖੂ ਧਰਮ ਰਤਨ ।

(93) ਥੇਰੀ ਗਾਥਾ (ਮਹਾਬੋਧੀ ਸਭਾ) ਅਨੁਵਾਦਕ ਰਾਹੁਲ ਆਕੂਤ ਆਯਨ ।

(94) ਦਿਵਜਾ ਦਾਨ (ਮਿਥਿਲਾ ਵਿਦਿਆ ਪੀਠ ਦਰਬੰਗਾ ਹੋਰ) ।

(95) ਬਾਈਵਲ (ਭਾਰਤ, ਸ੍ਰੀ ਲੰਕਾ ਬਾਈਵਲ ਸੁਸਾਇਟੀ) ।

ਪਤਿ੍ਰਕਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਕ

(96) ਜੈਨ ਭਾਰਤੀ ਕਲਕੱਤਾ ।

(97) ਜੈਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚਿੱਲੀ ।

(98) ਜੈਨ ਜਨਰਲ ਅੰਕ ਕਲਕੱਤਾ ।

(99) ਸ਼ੁਮਣ ਬਨਾਰਸ ।

(100) ਸ਼ੁਧਰਮਾ ਪਾਬੰਦੀ ।

(101) ਵੱਲਭ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੈਪੁਰ ।

(102) ਜਿਨਬਾਨੀ ਜੈਪੁਰ ।

- (103) ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਭਾਰਤੀ ਆਗਰਾ ।
 (104) ਆਤਮ ਰਸਮੀ ਲੁਧਿਆਣਾ ।
 (105) ਵੀਰ ਪਟੀਨਿਰਵਾਨ ਦਿੱਲੀ ।
 (106) ਧਰਮਯੁਗ ਬੰਬਈ ।
 (107) ਦੀ ਇਲਸਟਰੇਡ ਵੀਕਲੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬੰਬਈ ।
 (108) ਨਵਭਾਰਤ ਟਾਈਮਜ਼ ਦਿੱਲੀ ।
 (109) ਜਾਹਨਵੀ ਦਿਲੀ ।
 (110) ਤੀਰਬੰਕਰ (ਹਿੰਦੀ) ਇੰਦੌਰ ।
 (111) ਤੀਰਬੰਕਰ (ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ) ਇੰਦੌਰ ।
 (112) ਸਨਮਤਿ ਇੰਦੌਰ ।

ਕੋਸ਼

- (113) ਜਿਨੇਂਦਰ ਸਿਧਾਂਤ ਕੋਸ਼ ਲੇਖਕ ਜਿਨੇਂਦਰ ਵਰਨੀ (ਭਾਰਤੀ ਗਿਆਨ ਪੀਠ ਦਿੱਲੀ) (1-4) ।
 (114) ਅਰਧ ਮਾਗਧੀ ਕੋਸ਼ (ਸ਼ਤਾਵਧਨੀ ਸ੍ਰੀ ਰਤਨ ਦੇਵਰ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜਾ) ਅਧਿਲ ਭਾਰਤੀ ਸਥਾਨਕ ਵਾਸੀ ਜੈਨ ਕਾਨਫਰੰਸ ਬੰਬਈ ।
 (115) ਅਭਿਧਾਨ ਰਾਜੇਂਦਰ ਕੋਸ਼ ।
 (116) ਵੈਦਿਕ ਕੋਸ਼ ।

ਹੋਰ ਗਰੰਥ

- (117) ਭਾਰਤੀਆ ਇਤਿਹਾਸ ਕੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ (ਹਿੰਦੀ ਗਰੰਥ ਰਤਨਾਕਰ ਬੰਬਈ)
 (118) ਭਾਰਤ ਵਰਸ਼ ਮੇਂ ਜਾਤੀ ਭੇਦ (ਸ਼ਿਤੀ ਮੋਹਨ) ।
 (119) ਭਾਰਤੀਆ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਔਰ ਅਹਿੰਸਾ (ਧਰਮਾਨੰਦ ਕੋਸ਼ਾਂਬੀ) ।
 (120) ਹਿੰਦੂ ਸਤਿਅਤਾ (ਪ੍ਰੇ: ਰਾਧਾ ਕੁਮਦ ਮੁਕਰਜ਼ੀ) ।
 (121) ਵੈਦਿਕ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਿਕਾਸ ।